

Sprawa C-233/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

13 kwietnia 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Consiglio di Stato (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

7 kwietnia 2023 r.

Strona wnosząca odwołanie:

Alphabet Inc.

Google LLC

Google Italy Srl

Druga strona postępowania odwoławczego:

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pozostali uczestnicy postępowania:

Enel X Italia Srl i Enel X Way Srl

Przedmiot postępowania głównego

Odwołanie wniesione przez spółki Alphabet Inc., Google LLC i Google Italy Srl (zwane dalej łącznie „spółką Google”) od wyroku Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionalnego sądu administracyjnego dla Lacjum, Włochy), którym sąd ten oddalił skargę spółki Google na decyzję Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (urzędu ochrony konkurencji i rynku, zwanego dalej „UOKR”). UOKR uznał, że spółka Google jest odpowiedzialna za nadużycie pozycji dominującej w rozumieniu art. 102 TFUE, ponieważ nie zapewniła ona kompatybilności swojej aplikacji Android Auto z aplikacją opracowaną przez spółkę Enel X Italia Srl (zwaną dalej „spółką Enel X Italia”) w odniesieniu do

usług związanych z ładowaniem samochodów elektrycznych, i w związku z tym nakazał spółce Google zaprzestanie zarzucanego jej nadużycia, nałożył na nią określone obowiązki w odniesieniu do rozpatrywanych aplikacji oraz nałożył na nią karę grzywny.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Celem odesłania prejudycjalnego złożonego przez Consiglio di Stato (radę stanu, Włochy) jako sąd ostatniej instancji na podstawie art. 267 TFUE jest uzyskanie od Trybunału wykładni pojęcia nadużycia pozycji dominującej w rozumieniu art. 102 TFUE, ze szczególnym uwzględnieniem określenia rynków właściwych i ewentualnych obowiązków spoczywających na przedsiębiorstwie dominującym na jednym lub kilku rynkach cyfrowych.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w rozumieniu art. 102 TFUE przesłankę niezbędności produktu, którego dostarczenia odmówiono, należy interpretować w ten sposób, że dostęp musi być niezbędny do wykonywania określonej działalności na rynku sąsiednim, czy też wystarczy, że dostęp ten jest niezbędny do wygodniejszego korzystania z produktów lub usług oferowanych przez przedsiębiorstwo zwracające się o dostęp, w szczególności w przypadku, gdy podstawowa funkcja produktu, którego dostarczenia odmówiono polega na ułatwieniu i udogodnieniu korzystania z istniejących już produktów lub usług?
- 2) Czy w kontekście zachowania uznanego za odmowę dostawy możliwe jest stwierdzenie zachowania stanowiącego nadużycie w rozumieniu art. 102 TFUE w sytuacji, gdy – pomimo braku dostępu do produktu, którego dotyczy wnioski – (i) przedsiębiorstwo zwracające się z wnioskiem działało już na rynku i rozwijało się nadal na tym rynku przez cały okres zarzucanego nadużycia oraz (ii) inne podmioty konkurujące z przedsiębiorstwem zwracającym się z wnioskiem o udzielenie dostępu do produktu nadal działały na rynku?
- 3) Czy w kontekście nadużycia polegającego na odmowie udzielenia dostępu do produktu lub usługi, które mają być niezbędne, art. 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nieistnienie produktu lub usługi w chwili złożenia wniosku o dostawę powinno być brane pod uwagę jako obiektywne uzasadnienie odmowy lub przynajmniej, czy urząd ochrony konkurencji jest zobowiązany do przeprowadzenia w oparciu o obiektywne dane analizy czasu, jakiego przedsiębiorstwo dominujące potrzebuje w celu opracowania produktu lub usługi, w odniesieniu do których wnioskuje się o dostęp, czy też przeciwnie wymaga się, aby przedsiębiorstwo dominujące, z uwagi na odpowiedzialność, jaką ponosi na rynku, było zobowiązane do poinformowania wnioskodawcy o czasie potrzebnym do opracowania produktu?

4) Czy art. 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo dominujące, które sprawuje kontrolę nad platformą cyfrową, może być zobowiązane do modyfikacji swoich produktów lub do opracowania nowych produktów w celu umożliwienia dostępu do tych produktów podmiotom, które o to wnioskuje? Czy w takim przypadku przedsiębiorstwo dominujące jest zobowiązane do uwzględnienia ogólnych potrzeb rynku lub potrzeb poszczególnych przedsiębiorstw zwracających się z wnioskiem o udzielenie dostępu do czynnika produkcji, który ich zdaniem jest niezbędny, czy też przynajmniej, biorąc pod uwagę szczególną odpowiedzialność, jaką przedsiębiorstwo dominujące ponosi na rynku, powinno ono określić z góry obiektywne kryteria oceny kierowanych do niego wniosków i ustalenia ich kolejności pierwszeństwa?

5) Czy w kontekście nadużycia polegającego na odmowie udzielenia dostępu do produktu lub usługi, które mają być niezbędne, art. 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że urząd ochrony konkurencji jest zobowiązany określić i wskazać z góry właściwy rynek niższego szczebla, którego dotyczy nadużycie, i czy rynek ten może być jedynie potencjalny?

Przywołane przepisy prawa Unii i orzecznictwo Unii

Artykuł 102 TFUE

Wyrok Sądu z dnia 17 września 2007 r., Microsoft, T-201/04

Wyrok Trybunału z dnia 26 listopada 1998 r., Bronner, C-7/97

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 Google Italy Srl, włoska spółka zależna spółki Google LLC, która z kolei jest spółką zależną spółki Alphabet Inc., prowadzi działalność głównie w zakresie świadczenia usług na rzecz innych przedsiębiorstw z grupy Google.
- 2 Spółka Google opracowała system operacyjny typu open-source dla urządzeń mobilnych Android, który można uzyskać bezpłatnie i który może być modyfikowany przez kogokolwiek bez konieczności uzyskania zgody. Spółka Google opracowała również Android Automotive OS, zintegrowany system operacyjny dla samochodowych systemów informacyjno-rozrywkowych, który jest również udostępniany bezpłatnie na licencji open-source.
- 3 W 2015 r. spółka Google wprowadziła na rynek Android Auto, aplikację dla urządzeń mobilnych z systemem operacyjnym Android, która umożliwia użytkownikom dostęp do niektórych aplikacji na ich smartfonach za pomocą wbudowanego ekranu samochodu.

- 4 Biorąc pod uwagę czas i koszty niezbędne do zapewnienia kompatybilności każdej aplikacji z aplikacją Android Auto, spółka Google opracowuje rozwiązania dla całych kategorii aplikacji w postaci szablonów, które umożliwiają zewnętrznym programistom tworzenie własnych wersji aplikacji kompatybilnych z aplikacją Android Auto. W niektórych przypadkach spółka Google umożliwiła programistom tworzenie niestandardowych aplikacji opracowanych w taki sposób, aby były one kompatybilne z aplikacją Android Auto w braku z góry określonego szablonu.
- 5 Pod koniec 2018 r. szablony te były dostępne jedynie dla aplikacji multimedialnych i aplikacji do przesyłania komunikatów; ponadto spółka Google opracowała wersje swoich aplikacji mapowych i do nawigacji (to znaczy Google Maps i Waze), które były kompatybilne z aplikacją Android Auto.
- 6 Spółka Enel X Italia świadczy usługi ładowania pojazdów elektrycznych, a grupa Enel zarządza ponad 60 % stacji ładowania dostępnych we Włoszech.
- 7 W maju 2018 r. spółka Enel X Italia wprowadziła aplikację JuicePass, która zapewnia szereg funkcji ładowania pojazdów elektrycznych, w szczególności: wyszukiwanie i rezerwację stacji ładowania na mapie; połączenie z aplikacjami Google Maps lub Apple Maps, aby umożliwić nawigację do wybranej stacji ładowania; rozpoczęcie, zatrzymanie i monitorowanie sesji ładowania i dokonanie płatności za ładowanie. Aplikacja JuicePass jest dostępna dla użytkowników smartfonów z systemem Android i można ją pobrać z Google Play.
- 8 We wrześniu 2018 r. i w kolejnych miesiącach spółka Enel X Italia zwróciła się do spółki Google o zapewnienie kompatybilności aplikacji JuicePass z aplikacją Android Auto. Spółka Google odmówiła, twierdząc, że aplikacje multimedialne i aplikacje do przesyłania komunikatów są jedynymi aplikacjami osób trzecich kompatybilnymi z aplikacją Android Auto oraz że opublikowanie aplikacji JuicePass w aplikacji Android Auto nie jest możliwe ze względów związanych z bezpieczeństwem i koniecznością racjonalnego podziału zasobów niezbędnych do wymaganego rozwoju.
- 9 W dniu 12 lutego 2019 r. spółka Enel X Italia złożyła doniesienie do UOKR, utrzymując, że zachowanie spółki Google, polegające na nieuzasadnionej odmowie umożliwienia aplikacji JuicePass działania z aplikacją Android Auto, stanowi naruszenie art. 102 TFUE.
- 10 Po wszczęciu postępowania przez UOKR spółka Google opublikowała w dniu 15 października 2020 r. wersję szablonu do projektowania wersji beta aplikacji do ładowania samochodów elektrycznych kompatybilnych z aplikacją Android Auto.
- 11 Decyzją z dnia 27 kwietnia 2021 r. UOKR stwierdził, że zachowanie spółki Google, polegające na utrudnianiu i opóźnianiu publikacji opracowanej przez spółkę Enel X Italia aplikacji JuicePass na platformie Android Auto, stanowi nadużycie pozycji dominującej w rozumieniu art. 102 TFUE i nakazał spółce Google między innymi: i) zaprzestanie, także na przyszłość, zarzucanych jej

zachowań zakłócających konkurencję; ii) opublikowanie ostatecznej wersji szablonu do opracowywania aplikacji do ładowania samochodów elektrycznych; iii) opracowanie wszelkich brakujących funkcjonalności w ostatecznym szablonie, wskazanych przez spółkę Enel X Italia jako istotne. UOKR nałożył również tytułem odpowiedzialności solidarnej na spółki Alphabet Inc, Google LLC i Google Italy Srl łączną administracyjną karę pieniężną w kwocie 102 084 433,91 EUR.

- 12 Spółki wnoszące odwołanie zaskarżyły tę decyzję do Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionalnego sądu administracyjnego dla Lacjum), który oddalił skargę w całości.
- 13 Wspomniane spółki wniosły odwołanie od tego wyroku.

Główne argumenty stron w postępowaniu głównym

- 14 UOKR utrzymuje, że zachowanie spółki Google ma znaczenie dla celów ochrony konkurencji i dynamiki rynku ze względu na dominującą pozycję, jaką zajmuje spółka Google, która odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu profesjonalnym użytkownikom (w niniejszej sprawie programistom) dostępu do użytkowników końcowych aplikacji. Rodzaje i cechy szczególne aplikacji, które mogą być publikowane na platformie Android Auto, oraz terminy określania i udostępniania niezbędnych narzędzi programistycznych zależą bowiem wyłącznie od spółki Google.
- 15 Zdaniem UOKR istnieje przestrzeń konkurencyjna obejmująca zarówno aplikację Google Maps (i inne aplikacje do nawigacji), jak i aplikację spółki Enel X Italia (i inne aplikacje dotyczące usług związanych z ładowaniem pojazdów elektrycznych), ponieważ obie aplikacje oferują usługi wyszukiwania i nawigacji w odniesieniu do stacji ładowania (konkurencja rzeczywista), a ponadto aplikacja spółki Enel X Italia zapewnia nowe funkcjonalności, które jednak mogłyby zostać w przyszłości zintegrowane z aplikacją Google Maps (konkurencja potencjalna); co więcej, aplikacja spółki Enel X Italia i aplikacja Google Maps konkurują o użytkowników i generowane przez nich dane.
- 16 Z tych względów, zdaniem UOKR, zachowanie spółki Google, która w nieuzasadniony sposób utrudniła i opóźniła dostępność aplikacji spółki Enel X Italia na Androida, stanowi odmowę umożliwienia interoperacyjności (odmowę zawarcia umowy), która doprowadziła do naruszenia zasady równości warunków konkurencji („level playing field”), polegającego na uzyskaniu nieuczciwej przewagi przez aplikację należącą do spółki Google na niekorzyść aplikacji jej konkurenta, spółki Enel X Italia.
- 17 Spółka Google zakwestionowała, po pierwsze, istnienie spoczywającego na niej obowiązku dostawy, który został stwierdzony w zaskarżonym wyroku i w decyzji UOKR. W szczególności zdaniem spółki Google nie zostały spełnione kumulatywne przesłanki wskazane w wyroku Sądu z dnia 17 września 2007 r.,

T-201/04, Microsoft, a mianowicie: i) obowiązek dostawy dotyczy produktu lub usługi niezbędnej do wykonywania działalności na rynku sąsiednim; ii) odmowa dostawy może wykluczyć wszelką rzeczywistą konkurencję na tym sąsiednim rynku; iii) odmowa stanowi przeszkodę dla pojawienia się nowego produktu.

- 18 W szczególności w ocenie spółki Google UOKR nie przeprowadził analizy niezbędności. Ponadto spółka Google uważa, że brak dostępu do aplikacji Android Auto nie uniemożliwił działania aplikacji JuicePass (która w każdym razie może być używana na smartfonie przymocowanym do pojazdu, na przykład za pomocą przyssawki), ani rzeczywistej konkurencji w sektorze aplikacji do ładowania pojazdów elektrycznych, o czym świadczy znaczny wzrost aplikacji JuicePass i obecność innych podobnych aplikacji we Włoszech.
- 19 Po drugie, spółka Google utrzymuje, że jej zachowanie było prawidłowe i uzasadnione, biorąc pod uwagę: i) konieczność opracowania nowego szablonu dostępu do aplikacji Android Auto, zgodnego z mającymi do niego zastosowanie wymogami bezpieczeństwa (które nie istniały w chwili złożenia wniosku) oraz praktyczną niemożność opracowania w tym celu niestandardowej aplikacji; ii) racjonalny termin, w jakim spółka Google opracowała następnie szablon, pomimo złożoności i trudności związanych z pandemią COVID-19; iii) okoliczność, że UOKR nie zakwestionował czasu, jaki spółka Google poświęciła na to opracowanie, jako nieracjonalnego.
- 20 Po trzecie, spółka Google zakwestionowała określenie przez UOKR dwóch rynków wyższego szczebla, na których przypisuje się jej pozycję dominującą, a mianowicie rynku udzielania licencji na systemy operacyjne dla inteligentnych urządzeń mobilnych, na którym spółka Google działa poprzez system operacyjny Android, oraz rynku portali sprzedaży aplikacji na Androida (Android app store), na których spółka Google działa poprzez Google Play. Zdaniem spółki Google UOKR powinien był określić inny właściwy rynek, na którym działa aplikacja Android Auto, i udowodnić pozycję dominującą tej aplikacji na tym rynku.
- 21 Po czwarte, spółka Google zauważyła, że w zaskarżonej decyzji nie określono również konkretnego rynku właściwego niższego szczebla i wskazano jedynie na „przestrzeń konkurencyjną”, w której aplikacje do nawigacji konkurują z aplikacjami do ładowania samochodów elektrycznych, bez przeprowadzenia analizy domniemanej zastępowalności po stronie popytu i po stronie podaży między tymi dwoma różnymi rodzajami aplikacji.
- 22 Po piąte, spółka Google zaprzeczyła, jakoby istniał stosunek konkurencji między aplikacjami Google Maps a JuicePass z punktu widzenia: i) rzeczywistego, podając w wątpliwość zastępowalność między tymi dwiema aplikacjami w odniesieniu do funkcji wyszukiwania stacji ładowania, ponieważ nie są to usługi konkurencyjne, lecz wzajemnie się uzupełniające; ii) potencjalnego, uznając, że nie wykazano w wystarczającym stopniu, na podstawie kryteriów określonych w orzecznictwie europejskim, ewentualnej przyszłej integracji z aplikacją Google Maps (w aplikacji Android Auto) funkcji rezerwacji i płatności

za ładowanie; iii) gromadzenia przez aplikacje Google Maps i JuicePass danych generowanych przez użytkowników usług ładowania samochodów elektrycznych, gdyż te dwie aplikacje są różnego rodzaju.

- 23 Po szóste, spółka Google zakwestionowała wysokość kary nałożonej na nią przez UOKR na podstawie mających zastosowanie przepisów prawa włoskiego.
- 24 UOKR odpowiedział, że cele ochrony konkurencji na rynkach cyfrowych wymagają uwzględnienia specyfiki i dynamiki tych rynków, w szczególności okoliczności, że: i) na pionowo zintegrowanych platformach cyfrowych pozycja dominująca podmiotu działającego na rynkach wyższego szczebla może być przez niego wykorzystana w celu potwierdzenia swojej pozycji dominującej na rynkach niższego szczebla, a także na rynkach powiązanych lub wschodzących; ii) zachowanie w określonym momencie może wpływać na rozwój i dynamikę konkurencji na rynku, na którym ma ono miejsce; iii) rozszerzenie oferty promowane przez podmioty działające na rynkach cyfrowych powoduje, że usługi i produkty, które wcześniej uważano za należące do odrębnych rynków, zaczynają podlegać wzajemnej presji konkurencyjnej lub że nowe funkcje są włączane do istniejących wcześniej produktów, początkowo uznawanych za nieporównywalne, co zachodzi coraz częściej w przypadku usług i produktów przeznaczonych dla wielu grup użytkowników platformy cyfrowej.
- 25 W celu zapewnienia skutecznej ochrony konkurencji i większej możliwości wyboru dla konsumentów należałoby zatem rozważyć przestrzenie konkurencyjne, które powstają na rozwijających się rynkach lub w odniesieniu do przyszłych rynków, stosując z większą elastycznością kryteria logiczne i prawne tradycyjnie stosowane w tej dziedzinie.
- 26 Spółka Enel X Italia podkreśliła, że zachowanie spółki Google, uznane przez UOKR za odmowę zawarcia umowy, ma odmienne cechy faktyczne od cech, które występowały w przypadkach odmowy zawarcia umowy analizowanych w orzecznictwie przytoczonym przez spółkę Google, które odnosi się do kontekstu gospodarczego innego niż kontekst cyfrowy.
- 27 W niniejszej sprawie nie chodzi bowiem o zawarcie umowy, lecz o zapewnienie pełnej interoperacyjności między produktem spółki Enel X Italia a opracowanym przez spółkę Google systemem typu open-source, którego sukces jest przede wszystkim związany z możliwością dostępu konsumentów do aplikacji opracowanych przez przedsiębiorstwa.
- 28 Poprzez skonfigurowanie swojego produktu Android Auto w sposób uniemożliwiający jego pełną interoperacyjność z aplikacjami do usług ładowania, spółka Google naruszyła zasadę równości warunków konkurencji („level playing field”), nie pozwalając spółce Enel X Italia na opracowanie aplikacji JuicePass dla aplikacji Android Auto z funkcjami podobnymi do funkcji prawnie zastrzeżonej aplikacji Google Maps, ani na wprowadzenie nowych i odmiennych funkcji w porównaniu z tymi, które oferuje aplikacja Google Maps, lub próbując narzucić

warunki korzystania z aplikacji JuicePass (na smartfonie przy wyłączonym silniku itp.), które zniweczyłyby jej powodzenie u konsumentów.

- 29 Chociaż spółka Google jest uprawniona do określenia terminów, warunków i zasad publikacji, uprawnienie to nie może prowadzić do utrudniania, w sposób uporczywy i bez przedstawienia słusznych i obiektywnych względów uzasadniających, innowacji i rozwoju technicznego ze szkodą dla konsumentów, biorąc pod uwagę wysokie ryzyko, że produkt cieszący się powodzeniem na rynkach cyfrowych bardzo szybko zdobędzie dominujący udział w rynku lub nawet cały rynek.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 30 Sąd odsyłający zauważa, że art. 102 TFUE nie zawiera definicji nadużycia, które stanowi ogólne pojęcie prawne, oraz że wymienione w tym postanowieniu przypadki są jedynie przykładowe i nie wyczerpują sposobów nadużywania pozycji dominującej zakazanych przez prawo Unii Europejskiej; z tego powodu uwzględnienie cech właściwych kontekstowi gospodarczemu odniesienia, w niniejszej sprawie kontekstowi gospodarczemu rynków cyfrowych, należy do sądu dokonującego wykładni.
- 31 Zważywszy na skutki, jakie zachowanie spółki Google może wywołać w szczególnym sektorze gospodarki, w jaki ono się wpisuje, zdaniem sądu odsyłającego wydaje się, że teoretycznie zachowanie to może być stanowiącą nadużycie odmową świadczenia usług z naruszeniem art. 102 TFUE z powodów przedstawionych poniżej.
- 32 Po pierwsze, istnieje sytuacja dominacji rynkowej spółki Google w zakresie Androida i Google Play, ponieważ aplikacja Android Auto jest jedynie projekcją systemu Android w samochodowym systemie informacyjno-rozrywkowym.
- 33 Po drugie, dostęp do aplikacji Android Auto wydaje się „niezbędny”, aby podmiot taki jak spółka Enel X Italia mógł oferować użytkownikom końcowym aplikacje, z których mogą oni łatwo i bezpiecznie korzystać w czasie prowadzenia pojazdu, ponieważ aplikacja (wykorzystywana do ładowania pojazdów elektrycznych) jest w każdym razie ściśle związana z korzystaniem z pojazdu – bez względu na to, czy pojazd jest na postoju, czy też w ruchu –, wobec którego aplikacja Android Auto wydaje się stanowić szczególne uzupełnienie, zważywszy na obecność w aplikacji Android Auto aplikacji opracowanych przez producentów samochodów. W świetle cech i szczególnej funkcji aplikacji Android Auto, jak również procesu szybkiego rozwoju cyfrowego pojęcie niezbędności należy interpretować w szerszy sposób, uznając za „konieczne” produkty lub usługi, które pierwotnie zostały zaprojektowane jedynie w celu wygodniejszego korzystania z już istniejących towarów.
- 34 Po trzecie, sąd odsyłający uważa, że zachowanie spółki Google może potencjalnie wyeliminować konkurencję na rozpatrywanych rynkach cyfrowych oraz że gdyby

wykluczono ostatecznie dostęp aplikacji JuicePass do aplikacji Android Auto, konsumenci nie byłoby już zainteresowani tą aplikacją; w tym sensie zarzucane zachowanie może stanowić przeszkodę w korzystaniu przez użytkowników z „lepszego” produktu, na który istnieje potencjalny popyt; z innego punktu widzenia, biorąc pod uwagę szczególny charakter kontekstu, sąd odsyłający nie wyklucza, w oparciu o akta sprawy, możliwości, że istniejąca „ogólna” aplikacja, taka jak Google Maps, może zawierać „szczególne” funkcje aplikacji JuicePass.

- 35 Po czwarte, zdaniem sądu odsyłającego odmowa spółki Google nie jest poparta rzeczywistymi obiektywnymi względami uzasadniającymi, ponieważ nawet przy uwzględnieniu czasu potrzebnego do wdrożenia rozwiązania technicznego zależy to zasadniczo od decyzji dotyczących przedsiębiorstwa spółki Google, wobec których podmiot zwracający się z wnioskiem o udzielenie dostępu do podstawowego zasobu, który może dostarczyć tylko spółka Google, nie posiada żadnych środków ochrony i interakcji względem przedsiębiorstwa dominującego. Uwzględniając cechy sektora i siłę rynkową spółki Google, sąd odsyłający uważa, że możliwa jest wykładnia, zgodnie z którą ze względu na szczególną odpowiedzialność, jaką ponosi przedsiębiorstwo dominujące, przedsiębiorstwo to powinno być zobowiązane do uprzedniego ustalenia obiektywnych kryteriów oceny wniosków oraz średniego terminu niezbędnego do ich zrealizowania.
- 36 Po piąte, określenie rynku niższego szczebla nie powinno pomijać szczególnego kontekstu odniesienia i cech aplikacji Android Auto, która służy jedynie zwiększeniu użyteczności istniejącego produktu i może zawierać w perspektywie dynamicznej aplikacji takie jak Google Maps. Zgodnie bowiem z orzecnictwem wystarczy, aby na niższym szczeblu „można było określić rynek potencjalny, a wręcz hipotetyczny” (wyrok Sądu z dnia 17 września 2007 r., T-201/04, EU:T:2007:289). Z innego punktu widzenia określenie rynku niższego szczebla wskazanego zgodnie z tradycyjnymi zasadami – jako przestrzeni, w której cena towaru zostaje ustalona w wyniku spotkania popytu i podaży – nie byłoby w pełni zgodne ze szczególnym charakterem rozpatrywanych modeli gospodarczych, w których użytkownik towaru lub usługi nie płaci wynagrodzenia w postaci ceny, również w świetle ewentualnego istnienia, na które zwrócił uwagę UOKR, przestrzeni konkurencyjnej w odniesieniu do użytkowników i generowanych przez nich danych.
- 37 Z tych względów sąd odsyłający uważa, że orzecznictwo, na które powołuje się strona wnosząca odwołanie (w tym wyrok Trybunału z dnia 26 listopada 1998 r., Bronner, C-7/97, EU:C:1998:569), a które wyraża ugruntowane zasady w odniesieniu do przypadku odmowy zawarcia umowy, nie ma bezpośredniego zastosowania w niniejszej sprawie, która wpisuje się w kontekst gospodarczy, na który wpływają szczególne cechy funkcjonowania rynków cyfrowych. Może to uzasadniać elastyczną wykładnię tradycyjnych zasad, aby umożliwić konkretne zastosowanie art. 102 TFUE w sposób zgodny z duchem tego postanowienia.